

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Αθήνα, 10.7.2025

Αριθμός απόφασης: **2348**

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

ΤΜΗΜΑ Α4 ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ

Ταχ. Δ/ση : Φιλαδελφείας 8 & Σάμου

Ταχ. Κώδικας : 104 40 - Αθήνα

Τηλέφωνο : 213 1312348

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 72 του Ν. 5104/2024 «Κώδικας Φορολογικής Διαδικασίας και άλλες διατάξεις.»(ΦΕΚ Α' 58)

β. Του άρθρου 10 της Δ. ΟΡΓ. Α 1125859 ΕΞ 2020/23.10.2020 Απόφασης του Διοικητή της Α.Α.Δ.Ε. (ΦΕΚ Β' 4738/26.10.2020) με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε)»,

γ. Της ΠΟΛ 1064/12.04.2017 Απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων,

δ. Την με αριθμό Α.1165/22.11.2022 απόφαση του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (ΑΑΔΕ) (ΦΕΚ Β' 6009).

2. Την ΠΟΛ 1069/4.3.2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την υπ' αριθ. ΔΕΔ 1126366 ΕΞ 2016/30.08.2016 (ΦΕΚ 2759/ τ. Β'/ 01.09.2016) Απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών.

4. Τη με ημερομηνία κατάθεσης 19.3.2025 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή της επιχείρησης με την επωνυμία, Α.Φ.Μ., με έδρα στην, επί της οδού , κατά της από 21.2.2025 απόρριψης από το ΚΕΒΕΙΣ ΑΤΤΙΚΗΣ του υπ' αριθ. /..... /..... αιτήματος περί καταβολής διαφοράς νόμιμων τόκων, και τα προσκομιζόμενα με αυτή σχετικά έγγραφα.

5. Την ως άνω προσβαλλόμενη πράξη, της οποίας ζητείται η ακύρωση.

6. Την έκθεση αιτιολογημένων απόψεων του Προϊσταμένου του ΚΕΒΕΙΣ ΑΤΤΙΚΗΣ.

7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α4 όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

Επί της από 19.3.2025 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της επιχείρησης με την επωνυμία, η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα, και μετά τη μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Σε εφαρμογή των διατάξεων του άρθ. 72 παρ. 12 και 13 του ν. 4172/13 η προσφεύγουσα προέβη στην υποβολή δήλωσης απόδοσης φόρου 19%, συνολικού ύψους 7.697.310,66 €, που αντιστοιχεί σε αφορολόγητα αποθεματικά τα οποία είχε σχηματίσει από ετών και μέχρι 31.12.2011 τα οποία δεν είχε διανείμει ή κεφαλαιοποιήσει ενώ δεν ήταν δυνατό να συμψηφισθούν με ζημίες καθότι δεν υπάρχουν τέτοιες στα αποτελέσματα της εταιρείας. Εν συνεχεία, η προσφεύγουσα υπέβαλε την με αριθ. πρωτ. /13.02.2015 επιφύλαξη και αίτηση επιστροφής ενώ εξόφλησε το προκύψαν ποσό την 20.2.2015. Με την παρέλευση απράκτου τριμήνου από την υποβολή του ως άνω αιτήματος απορρίφθηκε αυτό σιωπηρά από τον Προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε. ΑΘΗΝΩΝ. Επί της σιωπηρής αυτής απόρριψης η προσφεύγουσα άσκησε την υπ' αριθ. /2.6.2015 ενδικοφανή προσφυγή ενώπιον της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών η οποία απορρίφθηκε σιωπηρά. Την εν λόγω τεκμαιρόμενη απορριπτική απόφαση της Υπηρεσίας μας προσέβαλε η προσφεύγουσα ενώπιον του Διοικητικού Εφετείου Αθηνών, ζητώντας την ακύρωση και εξαφάνισή της, επί τω τέλει όπως γίνει δεκτή η κατά τα ανωτέρω επιφύλαξη και επιστραφεί ως αχρεώστητο, νομιμοτόκως από της καταβολής του την 20.2.2015, το ποσό φόρου εισοδήματος των 7.697.310,66 € το οποίο αντιστοιχεί στο ποσό των αφορολόγητων αποθεματικών των σχηματισθέντων μέχρι την 31.12.2011 ύψους 40.512.161,38 €. Το Διοικητικό Εφετείο με την υπ' αριθ. /2017 απόφασή του έκανε δεκτή την προσφυγή και διέταξε την επιστροφή του ποσού φόρου εισοδήματος των 7.697.310,66 ευρώ, νομιμοτόκως από την καταβολή του φόρου την 20.2.2015, με επιτόκιο 5,75% πλέον του εκάστοτε επιτοκίου αναχρηματοδότησης (MRO) της Ευρωπαϊκής Τράπεζας. Κατά της αποφάσεως αυτής το Δημόσιο άσκησε αναίρεση ενώπιον του Συμβουλίου Επικρατείας το οποίο την απέρριψε με την υπ' αριθ. /2023 απόφασή του, επικυρώνοντας την πρωτόδικη απόφαση του Διοικητικού Εφετείου. Κατόπιν αυτού το Δημόσιο επέστρεψε τον επίμαχο φόρο εισοδήματος, ενώ με βάση την απόφαση του Διοικητικού Εφετείου καταβλήθηκαν στην προσφεύγουσα τον Δεκέμβριο 2024 τόκοι ύψους 1.400.699,65 €. Την 13.2.2025 η προσφεύγουσα υπέβαλε προς το ΚΕΒΕΙΣ ΑΤΤΙΚΗΣ το υπ' αριθ. /..... /..... αίτημα περί καταβολής διαφοράς τόκων, ύψους 1.542.580,98€, υπολογιζόμενων από την καταβολή του φόρου την 20.2.2015 μέχρι την εξόφληση της επιστροφής του την 28.4.2023 με επιτόκιο 5,75% πλέον του εκάστοτε επιτοκίου αναχρηματοδότησης (MRO) της Ευρωπαϊκής Τράπεζας. Ειδικότερα, με το ανωτέρω αίτημα η προσφεύγουσα ζήτησε την καταβολή του ως άνω ποσού ως οφειλόμενη διαφορά τόκων ισχυριζόμενη ότι το ποσό που της καταβλήθηκε με βάση την υπ' αριθμ. /2017 απόφαση του Διοικητικού Εφετείου, δεν είναι το πλήρες ποσό οφειλόμενων τόκων, οι οποίοι, υπολογιζόμενοι από την καταβολή του φόρου την 20.2.2015 μέχρις ολοσχερούς εξοφλήσεως την 28.4.2023, ανέρχονται σε 2.960.153,59 €. Το ΚΕΒΕΙΣ ΑΤΤΙΚΗΣ απέρριψε το εν λόγω αίτημα με το σκεπτικό ότι δεν αναφέρεται στο διατακτικό ούτε στο σκεπτικό της υπ' αριθμ. /2017 απόφασης του Διοικητικού Εφετείου ουδέν περί υπολογισμού τόκων μέχρι εξοφλήσεως.

Η προσφεύγουσα με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή ζητά την ακύρωση της προσβαλλόμενης πράξεως προβάλλοντας τους κάτωθι ισχυρισμούς:

1. Μη νόμιμα και κατά παράβαση των άρθρων 94 παρ. 4 και 95 παρ. 5 του Συντάγματος, του άρθρου 53 ΚΦΔ, των άρθρων 63 παρ. 2, 197 παρ. 1 και 198 παρ. 1 ΚΔΔ, των άρθρων 1, 2 και 3 ν. 3068/2002, η Φορολογική Διοίκηση απέρριψε το αίτημά μας για καταβολή τόκων

επί του ποσού των 7.697.310,66 ευρώ, του οποίου την επιστροφή πετύχαμε με αμετάκλητη δικαστική απόφαση.

2. Μη νόμιμα και δη κατά παράβαση των άρθρων 4 παρ. 5 του Συντάγματος περί ισότητας των πολιτών ενώπιον των δημοσίων βαρών, καθώς και των άρθρων 17 παρ. 1 του Συντάγματος και 1 του Πρώτου Προσθέτου Πρωτοκόλλου της ΕΣΔΑ περί προστασίας της ιδιοκτησίας και του άρθ. 53 ΚΦΔ, με την προσβαλλόμενη απερρίφθη το αίτημά μας για καταβολή τόκων επί του ποσού των 7.697.310,66 ευρώ, του οποίου την επιστροφή πετύχαμε με αμετάκλητη δικαστική απόφαση.

3. Στη διάταξη του άρθ. 53 παρ. 2 ΚΦΔ ορίζεται μεταξύ άλλων ότι: «Για τους σκοπούς του προηγούμενου εδαφίου, εάν το υπερβάλλον ποσό φόρου συμψηφιστεί με άλλες [φορολογικές] οφειλές, το ποσό θεωρείται ότι επιστράφηκε κατά το χρόνο διενέργειας του συμψηφισμού.». Αυτό που προβάλλει η καθής Αρχή είναι ότι δεν τους ενδιαφέρει πότε έγιναν οι συμψηφισμοί αλλά πότε ειδοποιηθήκαμε για την επιστροφή του φόρου. Άρα, δεν ενδιαφέρει πότε και εάν ειδοποιήθηκε ο φορολογούμενος, η ίδια αμφισβητεί ότι ειδοποιήθηκε πάντως και η φορολογική αρχή φέρει το βάρος απόδειξης, αλλά πότε πραγματικώς επεστράφη ο φόρος δια συμψηφισμού με οφειλόμενους φόρους, διότι τότε εκπληρώνεται η υποχρέωση του Δημοσίου σε επιστροφή αχρεώστητου φόρου και παύει να υπολογίζεται τόκος, και τότε ικανοποιούνται οι από τις γενικές αρχές και τις διατάξεις του Συντάγματος απαιτήσεις για έντοκη επιστροφή αχρεωστήτως καταβληθέντος φόρου. Η περί του αντιθέτου άποψη της καθής φορολογικής αρχής είναι εκτός από παράνομη και καταφανώς υποκριτική διότι δεν είναι δυνατό να επικαλείται μία απλή ενημέρωση ώστε να απαλλαγεί από τη νόμιμη υποχρέωσή της για καταβολή τόκου, τη στιγμή που η ίδια δεν επιστρέφει άμεσα το φόρο, όπως κανονικά θα όφειλε, αλλά επωφελείται του χρόνου μέχρι τη διενέργεια συμψηφισμού με οφειλόμενους φόρους.

Επειδή, σε κάθε περίπτωση, ο έλεγχος της συνταγματικότητας, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 87 παρ. 2 και 93 παρ. 4 του Συντάγματος, ανήκει στη δικαιοδοσία των Δικαστηρίων και δεν εμπίπτει στην αρμοδιότητα των οργάνων της Διοίκησης, τα οποία οφείλουν να εφαρμόζουν το υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο.

Επειδή σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 52 παρ. 4 του ν. 5104/2024 (διάταξη του άρθρου 53 παρ. 2 των προγενέστερων Κ.Φ.Δ.- ν. 4174/2013 και ν. 4987/2022):

«Σε περίπτωση καταβολής υπερβάλλοντος ποσού φόρου (αχρεώστητη καταβολή), καταβάλλονται τόκοι στον φορολογούμενο για τη χρονική περίοδο από την ημερομηνία αίτησης επιστροφής του υπερβάλλοντος ποσού φόρου μέχρι την ημερομηνία ειδοποίησης του φορολογούμενου για την επιστροφή του, εκτός εάν η επιστροφή φόρου ολοκληρωθεί μέσα σε ενενήντα (90) ημέρες από την παραλαβή από τη Φορολογική Διοίκηση της αίτησης επιστροφής φόρου του φορολογούμενου. Για τους σκοπούς του πρώτου εδαφίου, εάν το υπερβάλλον ποσό φόρου συμψηφιστεί με άλλες οφειλές, το ποσό θεωρείται ότι επιστράφηκε κατά τον χρόνο διενέργειας του συμψηφισμού.»

Επειδή, εν προκειμένω, όπως προκύπτει από το φάκελο της υπόθεσης, το Διοικητικό Εφετείο Αθηνών με την υπ' αριθ./2017 απόφασή του διέταξε την επιστροφή του ποσού φόρου εισοδήματος, ύψους 7.697.310,66 €, νομιμοτόκως από την καταβολή του φόρου την 20.2.2015 μέχρις εξοφλήσεως, με επιτόκιο 5,75% πλέον του εκάστοτε επιτοκίου αναχρηματοδότησης (MRO) της Ευρωπαϊκής Τράπεζας. Σε εκτέλεση της απόφασης αυτής η

αρμόδια Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε. ΑΘΗΝΩΝ προέβη στην έκδοση του υπ' αρ./2.3.2018 ΑΦΕΚ, το οποίο και κοινοποίησε στην προσφεύγουσα με την υπ' αριθ./8.3.2018 ειδοποίηση επιστροφής. Ακολούθως, η προσφεύγουσα υπέβαλε ενώπιον του ΚΕΒΕΙΣ ΑΤΤΙΚΗΣ το με αρ. πρωτ./...../..... αίτημα για την καταβολή τόκων επί του ως άνω επιστραφέντος ποσού και μετά τη σχετική απάντηση της υπηρεσίας για προσκόμιση των απαιτούμενων δικαιολογητικών, επανήλθε με νέα αίτησή ζητώντας την καταβολή των νόμιμων τόκων. Κατόπιν τούτου το ΚΕΒΕΙΣ ΑΤΤΙΚΗΣ προέβη σε όλες τις απαραίτητες νόμιμες ενέργειες προκειμένου να καταβληθούν οι αναλογούντες τόκοι που ανήλθαν σε 1.400.699,65 € και μετά την αφαίρεση των προβλεπόμενων κρατήσεων σε 1.147.733,29 €. Συνεπώς, η αρμόδια υπηρεσία προέβη σε όλες τις απαραίτητες ενέργειες προκειμένου να εκτελεστεί η απόφαση του Διοικητικού Εφετείου και να καταβληθούν στην προσφεύγουσα τόκοι σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 52 το Κ.Φ.Δ. οι ισχυρισμοί της προσφεύγουσας πρέπει να απορριφθούν.

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ.1 του άρθρου 72 «Ενδικοφανής προσφυγή» του ν.5104/2024(ΚΦΔ), ορίζεται ότι: «1. Ο υπόχρεος, εφόσον αμφισβητεί οποιαδήποτε πράξη που έχει εκδοθεί σε βάρος του από τη Φορολογική Διοίκηση ή σε περίπτωση σιωπηρής άρνησης, οφείλει να υποβάλει ενδικοφανή προσφυγή με αίτημα την επανεξέταση της πράξης στο πλαίσιο διοικητικής διαδικασίας από τη Διεύθυνση Επίλυσης Διαφορών της Φορολογικής Διοίκησης. Η ενδικοφανής προσφυγή υποβάλλεται στην Υπηρεσία της Φορολογικής Διοίκησης που εξέδωσε την πράξη ή παρέλειψε την έκδοσή της και αναφέρει τους λόγους και τα έγγραφα στα οποία ο υπόχρεος βασίζει το αίτημά του. Η ενδικοφανής προσφυγή υποβάλλεται από τον υπόχρεο μέσα σε τριάντα (30) ημέρες από την ημερομηνία κοινοποίησης της πράξης σε αυτόν ή από τη συντέλεση της παράλειψης. [...] Η υποχρέωση άσκησης ενδικοφανούς προσφυγής δεν ισχύει στις περιπτώσεις των διαφορών που υπάγονται στην αρμοδιότητα του Προέδρου Πρωτοδικών του Διοικητικού Πρωτοδικείου, σύμφωνα με την περ. δ' της παρ. 2 του άρθρου 6 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (ν. 2717/1999, Α' 97).».

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 8 του άρθρου 72 «Ενδικοφανής προσφυγή» του ν.5104/2024 (ΚΦΔ), ορίζεται ότι: «8. Κατά της απόφασης της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών ή της σιωπηρής απόρριψης της ενδικοφανούς προσφυγής λόγω παρόδου της προθεσμίας προς έκδοση της απόφασης, ο υπόχρεος δύναται να ασκήσει προσφυγή ενώπιον του αρμόδιου διοικητικού δικαστηρίου, σύμφωνα με τον Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας. Για την αναστολή, λόγω άσκησης προσφυγής, ισχύει ανάλογα η παρ. 3. Προσφυγή στα διοικητικά δικαστήρια απευθείας κατά οποιασδήποτε πράξης που εξέδωσε η Φορολογική Διοίκηση είναι απαράδεκτη, εκτός αν προβλέπεται διαφορετικά σε ειδικές διατάξεις.».

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 1 της ΠΟΛ.1064/12-04-2017 (ΦΕΚ Β' 1440/27-04-2017): «1. Ο υπόχρεος, εφόσον αμφισβητεί πράξεις, ρητές ή σιωπηρές, που εκδίδονται ή συντελούνται από 1.1.2014 και εφεξής, σε βάρος του από τη Φορολογική Διοίκηση και εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας (άρθρο 2 του ΚΦΔ) οφείλει, πριν από την προσφυγή του στη Διοικητική Δικαιοσύνη, να ασκήσει ενδικοφανή προσφυγή ενώπιον της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων με αίτημα επανεξέτασης στο πλαίσιο της ειδικής διοικητικής διαδικασίας, με την επιφύλαξη των οριζόμενων στο β' εδ. της παρ. 1 του άρθρου 35 και στο στ' εδ. της παρ. 1 του άρθρου 63 του Κ.Φ.Δ.. 2. Η άσκηση οποιασδήποτε άλλης διοικητικής προσφυγής κατά των υποκειμένων στην ενδικοφανή προσφυγή πράξεων των φορολογικών αρχών, είναι απαράδεκτη.».

Επειδή, από τις προπαρατεθείσες διατάξεις του άρθρου 72 παρ. 1 του ν.5104/2024 (ΚΦΔ) συνάγεται ότι η ενδικοφανής προσφυγή του εν λόγω άρθρου έχει προβλεφθεί και μπορεί να ασκηθεί μόνο κατά ρητών ή σιωπηρών (τεκμαιρόμενων) πράξεων της Φορολογικής Διοίκησης - ως τοιούτων νοουμένων των ατομικών διοικητικών πράξεων, κατά την έννοια που έχουν αυτές στο διοικητικό δίκαιο, με τις οποίες προσδιορίζεται και επιβάλλεται φόρος ή φορολογικής φύσης πρόστιμο (ή απορρίπτεται εν όλω ή εν μέρει αίτηση προς επιστροφή ποσού φόρου ή προστίμου ή απορρίπτεται αίτηση περί παύσης της αλληλέγγυας ευθύνης κατά τις διατάξεις του άρθρου 49 παρ. 1 και 2 του ΚΦΔ, ήτοι για φορολογικής φύσης χρέη).

Επειδή στην έννοια «οποιασδήποτε πράξης» έχει εκδοθεί σε βάρος υπόχρεου, εντάσσονται οι πράξεις προσδιορισμού κύριου ή πρόσθετου φόρου, προστίμου, προσαυξήσεων, ή και τελών ή πράξη επιβολής οποιασδήποτε κυρώσεως για παράβαση της φορολογικής εν γένει νομοθεσίας που έχει εκδοθεί σε βάρος του ακόμα και η απόρριψη εν όλω ή εν μέρει συγκεκριμένου αιτήματός του από τη Φορολογική Αρχή που αναφέρεται σε φορολογική διαφορά.

Επειδή, η δυνατότητα άσκησης ενδικοφανούς προσφυγής αφορά σε πράξεις εκ των οποίων απορρέουν διαφορές ουσίας που αναφύονται στο στάδιο προσδιορισμού των οικονομικών βαρών (π.χ. πράξη καταλογισμού φόρου ή προστίμου) και όχι σε πράξεις που εκδίδονται στο πλαίσιο της διαδικασίας της διοικητικής εκτέλεσης. Όταν υπάρχει δικαστική απόφαση που διατάσσει την επιστροφή φόρου, η εκτέλεση της απόφασης γίνεται βάσει αυτής, χωρίς να απαιτείται η διαδικασία της ενδικοφανούς προσφυγής.

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 44 «Απαρίθμηση εκτελεστών τίτλων» του ν.5104/2024 (ΚΦΔ), ορίζεται ότι: «1. Η είσπραξη των φόρων και των λοιπών εσόδων του Δημοσίου, που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του Κώδικα, πραγματοποιείται δυνάμει εκτελεστού τίτλου. 2. Εκτελεστοί τίτλοι από τον νόμο είναι: α) στην περίπτωση άμεσου προσδιορισμού φόρου, ο προσδιορισμός του φόρου, όπως προκύπτει ταυτόχρονα με την υποβολή της δήλωσης ή με την ενημέρωση της Φορολογικής Διοίκησης σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 36 του παρόντος, εφόσον έχει προηγηθεί η υπενθύμιση του άρθρου 63α του Εκτελεστικού Κανονισμού 282/2011 του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2011, για τη θέσπιση μέτρων εφαρμογής της Οδηγίας 2006/112/ΕΚ σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (L 77), β) στην περίπτωση διοικητικού προσδιορισμού φόρου, η πράξη προσδιορισμού του φόρου, γ) στην περίπτωση εκτιμώμενου προσδιορισμού φόρου, η πράξη εκτιμώμενου προσδιορισμού του φόρου, δ) στην περίπτωση διορθωτικού προσδιορισμού φόρου, η πράξη διορθωτικού προσδιορισμού του φόρου, ε) στην περίπτωση ενδιάμεσου προσδιορισμού φόρου, η πράξη ενδιάμεσου προσδιορισμού του φόρου, στ) σε περίπτωση έκδοσης οριστικής δικαστικής απόφασης, η απόφαση αυτή, ζ) σε περίπτωση επιβολής προστίμων, οι αντίστοιχες πράξεις, η) σε περίπτωση ενδικοφανούς προσφυγής, η απόφαση της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών, θ) σε περίπτωση Διαδικασίας Αμοιβαίου Διακανονισμού, η απόφαση Αμοιβαίου Διακανονισμού, ι) στην περίπτωση του άρθρου 74, η πράξη ακύρωσης ή τροποποίησης που εκδίδεται σύμφωνα με το άρθρο αυτό, ια) το πρακτικό εξώδικης επίλυσης φορολογικής διαφοράς που εκδίδεται από την Επιτροπή του άρθρου 16 του ν. 4714/2020 (Α' 148).».

Επειδή, όπως έχει κριθεί νομολογιακά (σχετ. 1651/2018 Απόφαση Διοικ. Εφετείου Θεσσαλονίκης, 1249/2016 Απόφαση Διοικ. Εφετείου Αθηνών κ.α), η πράξη εκκαθάρισης του φόρου, η οποία διενεργείται σε εκτέλεση οριστικής απόφασης διοικητικού δικαστηρίου, δεν αποτελεί εκτελεστή πράξη υποκείμενη σε ενδικοφανή προσφυγή κατά το άρθρο 63 του εν λόγω Κώδικα και στη συνέχεια σε προσφυγή κατά το άρθρο 63 του ΚΔιοικ.Δικ. Και τούτο διότι η πράξη αυτή εκδίδεται για την εκτέλεση της δικαστικής απόφασης (νομίμου τίτλου), με την οποία έχει ήδη επιλυθεί οριστικά η σχετική φορολογική διαφορά. Η αμφισβήτηση της εκκαθάρισης σε εκτέλεση δικαστικής απόφασης, ανάγεται στο στάδιο της είσπραξης και προσβάλλεται με την κατά τα προαναφερόμενα ανακοπή του άρθρου 217 του ΚΔιοικ.Δικ. κατά της σχετικής ατομικής ειδοποίησης, με την οποία μπορούν να προβληθούν λόγοι σχετικά με την ενδεχομένως λανθασμένη ή μη νόμιμη συμμόρφωση με το διατακτικό της δικαστικής απόφασης.

Επειδή, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή της, η προσφεύγουσα στρέφεται κατά της από 21.2.2025 απόρριψης από το ΚΕΒΕΙΣ ΑΤΤΙΚΗΣ του υπ' αριθ./...../.....αιτήματος περί καταβολής διαφοράς νόμιμων τόκων, βάσει του διατακτικού της με αριθμό/2017 απόφασης του Διοικητικού Εφετείου Συγκεκριμένα, επικαλείται ότι δικαιούται διαφορά τόκων, ύψους 1.542.580,98€, υπολογιζόμενων από την καταβολή του φόρου την 20.2.2015 μέχρι την εξόφληση της επιστροφής του την 28.4.2023 με επιτόκιο 5,75% πλέον του εκάστοτε επιτοκίου αναχρηματοδότησης (MRO) της Ευρωπαϊκής Τράπεζας. Ωστόσο στο διατακτικό της εν λόγω απόφασης αναφέρεται ότι το δικάσαν δικαστήριο υποχρεώνει τον Προϊστάμενο της Δ.Ο.Υ. Φ.Α.Ε. ΑΘΗΝΩΝ να προβεί σε νέα εκκαθάριση του φόρου εισοδήματος και να επιστρέψει στην προσφεύγουσα το ποσό του φόρου των 7.697.310,66 ευρώ, νομιμοτόκως από την καταβολή του φόρου την 20.2.2015, με επιτόκιο 5,75% πλέον του εκάστοτε επιτοκίου αναχρηματοδότησης (MRO) της Ευρωπαϊκής Τράπεζας, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 53 του προγενέστερου Κ.Φ.Δ., σύμφωνα με το οποίο σε περίπτωση καταβολής υπερβάλλοντος ποσού φόρου (αχρεώστητη καταβολή), καταβάλλονται τόκοι στον φορολογούμενο για τη χρονική περίοδο από την ημερομηνία αίτησης επιστροφής του υπερβάλλοντος ποσού φόρου μέχρι την ημερομηνία ειδοποίησης του φορολογούμενου για την επιστροφή του.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Την απόρριψη της με ημερομηνία κατάθεσης 19.3.2025 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της επιχείρησης, Α.Φ.Μ.

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στους υπόχρεους.

Ακριβές Αντίγραφο

**Ο/Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης**

**ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ Δ/ΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
Η ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ ΤΗΣ ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ
ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΓΡΑΜΜΑΤΩ ΣΚΟΥΡΑ**

Σ η μ ε ί ω σ η: Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.

